

Nyhetsbrev

juni/juli 2021

NYHETSBREV

Juni 2021

Den 23. mai om kvelden ble filmen **Å HA RETT TIL Å VELGE**, lagt inn på YouTube og www.endtime.net. Etter bare noen timer ble denne filmen tatt bort fra nettet. Den samme dagen, den 24.mai, ble alle våre hefter på alle språk borte fra nettet. Det var litt av et slag i ansiktet. Men vi har lært i livet at når ikke alt går som planlagt, så må en bare be til Gud og forsøke å finne løsninger. Gud hjalp oss også denne gangen. Tre data-kyndige personer ble engasjert, og etter mye omtanke og flere arbeidstimer, så kom alle dokumentene tilbake på nettet. Samtidig ble den nye filmen lagt inn på Brighteon.com, og der kan alle finne filmen ved å søke etter videoen **Å HA RETT TIL Å VELGE**. Av Abel Struksnes. Her er linken: <https://www.brighteon.com/def6157b-9acd-4164-9bf8-0a89072967c3>

Vi takker Gud og de personene som gjorde en fantastisk innsats for å få alt på plass!

Den 4. juni kom vi ikke inn på nettet, men den 7. juni fikk vi forbindelsen igjen. Det er flere som har skrevet

brev til oss pr. e-mail i denne perioden, og noen har kanskje ikke fått svar, for det har vært så mye å gjøre.

På gata i Arendal

Siden sist har vi to vært ute på to misjonsturer sørover. Vi har delt ut boken DEN STORE STRIDEN på gata i flere byer, Tønsberg, Arendal, Grimstad, Lillesand og Kristiansand. Boken er lett å dele ut, og vi har fått mange samtaler. Vi har kjørt med bobilen, og noen folk har også kommet inn i bilen vår for å snakke med oss. På alle sider av bobilen har vi jo vår internettside www.endtime.net, og de vil gjerne vite hva vi mener om den tiden vi lever i. La oss fortelle litt mer spesifikt om dette: Da vi kom til Arendal by, kjørte vi rett inn i sentrum for å finne en parkeringsplass der. Vi fant ingen parkeringsplass. Alt var opptatt. Da plutselig kom det en ung mann gående rett imot oss. Han veivet med armene og ville at vi skulle

stoppe. Da han kom bort til bilen så sa han: «Kjenner dere ikke meg igjen?» Vi sa: «Nei, det gjør vi ikke». Så sa han: «Men for 5 år siden var jeg oppe hos dere sammen med en kamerat og snakket med dere til klokken 3 om natta.» «Å ja, da kjenner vi deg igjen,» sa vi. Så kom han inn i bobilen, og vi satt der med ham og snakket i to timer. I løpet av den samtalen så fortalte han oss at siden han hadde vært hos oss hadde han sett flere av våre videoer på nettet, og han hadde nå begynt å holde hviledag fra solnedgang fredag til solnedgang lørdag, slik som Jesus gjorde det, og slik som vi finner det i de 10 bud i Bibelen i 2. Mosebok, 20, 3-17. Ikke nok med det: Han hadde også forstått at det var riktig å ta voksen dåp, troens dåp, slik som Jesus gjorde det. Matteus ev. 3,13-17. Men han fortsatte: «Jeg har også sendt flere av dine filmer til min venninne, og hun har også begynt å holde sabbaten hellig.» Oj, oj, det var mye oppmuntring på en gang.

Etter de to timene ringte telefonen. Det var en stemme som sa: «Dere står helt feilparkert, dere kommer til å betale en stor bot hvis dere ikke flytter på dere med en gang!» Bente så dem, og de kom bort til bilen.

Bente spurte: «Men hvordan kan dere ha vårt telefonnummer?» De svarte: «Men vi får jo nyhetsbrev fra dere.» De presenterte seg, og da forsto vi hvem de var. Så kom også de inn i bobilen, mens det første besøket gikk ut. De to andre personene satt i bobilen sammen med oss i 1 time, og vi hadde en fantastisk interessant bibeltime.

Det var ingen parkeringsplass der hvor vi sto, nei, det var høyst ulovlig å stå der, og biler kunne knapt nok komme forbi oss. I løpet av de tre timene vi sto der kom det først en politimann. Han gikk rett forbi. Så kom det en parkeringsvakt, og han gikk også rett forbi. Etter 2 ½ time kom det tre politimenn, og de gikk også rett forbi. Det var rene miraklet. Gud sørget for at vi kunne stå der og ha disse nyttige samtaler med disse tre menneskene. Etter tre timer dro vi videre og fant en parkeringsplass i byen. Vi hadde mange andre fine samtaler med folk som satt på krakker ned mot sjøen eller som vi traff på gata. Det ble ikke delt ut så mange bøker, men vi synes det er viktig å ta tid til å snakke med mennesker som stopper opp og har spørsmål.

På gata i Grimstad

I Grimstad by var folk enda mer åpne til å ta imot boken. Abel gikk fram og tilbake utenfor et kjøpesenter og delte ut, og Bente gikk i gågata. I denne byen var det flere mennesker som stoppet opp og ville vite hvorfor vi brukte tid og penger på å få ut denne boken? Vi fortalte dem at denne boken inneholdt en viktig historie, og at det var viktig for oss å kjenne den faktiske historien, fordi vi kan lære noe av den. Dessuten så har historien lett for å gjenta seg. Flere unge ville vite mer om denne historien helt fra Martin Luther og oppover, og de ville ha boken.

Ei dame kom bort til Abel og sa: «Hvem er du?» Jeg fortalte mitt navn, og så sa hun: «Ja, deg har jeg hørt om. Da vil jeg ha boken!»

På gata i Lillesand

Det ble en større utfordring for oss i Lillesand. Folk der var litt mer skeptiske, det var en varm solskinsdag, og folk ville helst ha is og sitte å snakke på benker rundt omkring. Men det var flere som

ville snakke med oss også, så da forretningene stengte ned, var vi fornøyd med at vi hadde delt ut ca. 60 bøker, samt at vi også der hadde hatt mange åpne og interessante samtaler om boken og det som rørte seg i tiden. De forsto at vi var kristne, og det åpnet opp for mange fruktbare samtaler.

På gata i Kristiansand

Den 17. mai var vi i Kristiansand. Det var hornmusikk på torget i sentrum av byen og mye folk i gatene. Vi har vel aldri sett så mange bunad-kledde folk på en dag som nettopp i Kristiansand. Vi hadde funnet en flott plass for bobilen. Den sto helt først i rekken av mange biler helt inntil torget. På denne måten ønsket vi å markere vår internettside til de som gikk forbi. Den dagen ville vi ikke dele ut noe, men neste dag var vi på plass igjen. Vi hadde omtrent 100 bøker igjen, og hvis vi fikk delt ut dem, så ville vi vende nesa hjemover igjen. Ca. klokken 17:00 hadde vi ikke flere bøker igjen. Kristiansand var ikke den letteste byen å dele ut i, men vi traff mange hyggelige mennesker, og det var flere som verdsatte vårt

engasjement. Det var tydelig at det var mange kristne i denne byen. Flere var veldig takknemlige for boken og ønsket oss lykke til med prosjektet. Det ble en fin avslutning på denne turen.

Om kveldene besøkte vi noen mennesker som vi sender nyhetsbrev til, og dette ble en veldig oppmuntring for oss, da flere av disse menneskene er ivrige etter å bli kjent med Bibelens sannheter. Det passer oss, for det er disse sannhetene som vi ønsker å formidle til folk.

På gata i Tønsberg

Neste uke reiste vi sørover igjen. En av de eldre damene ville ha 10 kasser til utdeling, så vi leverte disse kassene på døra, og så bestemte vi oss for å dele ut bøker på gata i Tønsberg. Vi opplevde Tønsberg som en trivelig by, og menneskene der var hyggelige, men litt skeptiske omtrent som i Lillesand. Men etter noen timer på gata, så ble vi venner med flere folk, og det ble etter hvert en mer positiv holdning til oss og den boken vi delte ut. Vi tok oss god tid til å snakke med folk, og det brøt

ned skepsisen. Der fikk vi delt ut alle bøkene vi hadde med oss. Vi takker Gud for alle disse flotte erfaringene!

I alle byene vi var delte vi ut mellom 60-150 bøker pr. dag.

FRA DØR TIL DØR

De siste dagene har vi gått fra hus til hus og banket på dører i det distriktet som vi har hatt pasienter i 30 år. Det omfatter Vestsida av Randsfjorden, mellom Dokka og Jevnaker. Dessuten området mellom Bjonerøa og Sperillen, mot Nes i Ådal og videre langs hele Hedalen som også grenser mot Vidalen, og til slutt mellom Nes i Ådal og Bagn i Valdres.

Folk er veldig vennlige mot oss. De kjenner stort sett oss, med unntak av innflyttere! Vi har jo hatt flere av disse folkene som pasienter, den tiden vi var aktive fysioterapeuter. Men vi har fortsatt nytte av vårt yrke, for når folk ber oss inn i stua eller ut på verandaen sin, så forteller de ofte om sine plager, og vi gir dem gode råd og veiledning. Vi kan sitte og snakke med folk i ti minutter til 1 ½ time, og når vi har god tid med

folk, så kommer de nesten alltid inn på Corona-situasjonen. Det åpner opp for samtaler om den tiden vi lever i – i et bibelsk perspektiv. Disse menneskene tar imot boken, og vi leverer boken i neste alle hjem. Før vi reiser ut fra vårt hjem i Vestrumsbygda, ber vi om at Gud må gå på hjertebesøk og gjøre hjertene bløte for det budskapet vi kommer med. Det har Han gjort, og vi takker og priser Gud for alle fine erfaringer vi får lov til å oppleve!

I løpet av de siste 30 årene har vi vært «kjerringa mot strømmen», avslørt frafall innenfor kirkelivet og advart mot et globalt styre, som gjør oss som slaver under autoritetene. På grunn av det har vi blitt skjøvet ut av kirkelivet, blitt betraktet som en vill plante, som et ugress i kirkeåkeren og i det globale landskapet. Vi har aldri tidligere opplevd å bli så godt mottatt når vi besøker folk som vi gjør nå, når vi går fra dør til dør med denne boken. Nesten alle de vi har besøkt, spesielt de som vi har hatt som pasienter, har vist slik takknemlighet til oss for at vi hjalp dem med deres plager, og flere har vært helt smertefrie siden de fikk denne behandlingen. Nå – etter flere år – er de mer åpne for

de evige verdiene enn tidligere. Ja, vi er SÅ overrasket over deres positive og åpne holdning til Guds Ord, ikke minst profetiene. Så seden har blitt sådd for mange år siden, og nå har vi fått nåde og anledning til å vanne, og så håper vi og ber om at sannheten fra Guds Ord kan spire fram til evig liv for disse menneskene, ikke minst på grunn av den boken de nå fikk, DEN STORE STRIDEN. Flere mennesker vil også gå inn på vår internettside og lese det vi har lagt inn der, og se på noen av våre videoer der.

La oss ta noen eksempler på hva vi har opplevd:

1. Jeg, Abel, banket på ei dør. Jeg visste hvem som bodde der. Han var glad for å se meg, fordi han hadde så mye smerter i en hofte. Han hadde gått med dette i mange år, og hele mennesket hadde blitt redusert. Han tok meg med ut på verandaen sin. Jeg undersøkte mannen og fant smertens utspring. Jeg ga denne mannen en treningsplan, og nå fikk han

- nytt mot til å gjøre framgang i sin helsestatus. Denne mannen hadde arbeidet hardt hele livet, og hadde ikke hatt særlig tid til å søke Gud, men nå ville han ha boken for å se hva han kunne få ut av den.
2. Mannen ba meg, Abel, inn i sin stue. Jeg hadde flere ganger hatt ham som pasient, og han hadde nå en forholdsvis god helse. Som pasient hadde vi hatt mange samtaler om religion og alt som skjer i verden, og etter at vi hadde samtalt en tid, kom han fram med en gammel Bibel fra 1800-års-tallet. Det var en flott King James Bibel. Da jeg hadde sett litt på den, så sa han: Ja, kanskje jeg må begynne å lese i Bibelen? Jeg sa at dette var den beste Bibelen han kunne lese, så nå skal det bli interessant å treffe ham igjen og spørre hvordan det går med Bibel-lesningen? Han ville også ha boken.
3. Ei forholdsvis ung dame kom ut i døra. Jeg kjente henne igjen etter over 30 år. Da var hun ei lita jente. Hun gjenkjente også meg. Samboeren hennes hadde nettopp tatt Corona-vaksinen, og var veldig dårlig. Vi snakket litt om denne vaksinen og filmene vi hadde på nettet, og også hun fikk en lapp hvor vi henviste til to viktige filmer angående dette emnet. Ja, de filmene ville hun se, fordi hun var veldig skeptisk til denne vaksinen ut fra det hun allerede visste om innholdet i denne lite uprøvde vaksinen. Boken ville hun også ha, så da var vi glade for samtalen begge to. Jeg hadde gjort min misjon, og hun var villig til å tenke over budskapet.
4. Han hadde reist flere mil for å komme til behandling hos oss. Jeg visste en god del om dette mennesket, og kan ikke si mer om det. Han hadde vært gjennom en

krise i livet for noen år siden, og siden det så hadde han begynt å tenke på Gud. Han tok meg med ut på sin veranda. Han fortalte at han hadde begynt å lese i Bibelen, og hadde begynt i 1. Mosebok. Nå hadde han kommet til 3. Mosebok, og syntes det var veldig interessant og spennende. Han hadde allerede forstått at vi kunne lære mye av Israels erfaringer, og han forsto at når lyset fra Guds Ord ble åpenbart for oss, var det viktig at vi fulgte det, fordi han allerede hadde sett hvordan det gikk med Israels folk, når de ikke fulgte Guds vei. Vi snakket om den tiden vi lever i, og jeg fikk anledning til å brette ut de siste profetiene i Johannes Åpenbaring, kapittel 13-18. Jeg så at det gjorde et dypt inntrykk på ham, og han hadde mange spørsmål. Deretter tok han meg inn i stuen sin, og vi fortsatte våre dype og åndelige samtale der. Jeg var meget overrasket over at denne mannen var SÅ åpen for

Guds Ord. Men det kommer til å bli mange overraskelser i Guds Rike. Mennesker som vi ikke trodde var kristne, vil finnes der, og flere av de som vi trodde var noen prektige prester vil ikke være der. Måtte den enkelte av oss leve slik at Herren kan være med oss, slik at vi til slutt kan møtes i Guds Rike!

Jeg, Abel, kunne skrive side opp og side ned om fantastiske erfaringer angående disse besøkene, men nå skal Bente slippe til og dele noen av sine erfaringer:

Abel brukte bilen, og jeg, Bente, syklet fra hus til hus. Jeg fortalte at jeg hadde bodd på Nes i Ådal og flyttet derfra for 31 år siden, og jeg presenterte meg og sa at mannen min og jeg hadde drevet der som fysioterapeuter til de som ikke kjente meg fra før. Jeg ble meget overrasket over den utrolige vennlige holdningen de aller, aller fleste hadde til oss, og at de var så villige til å ta imot boken. Her gjengir jeg noen av mine erfaringer:

1. Jeg kom til ei dame som satt på verandaen sin. Jeg kjente henne ikke fra før, men hun ba meg om å sitte ned og ga meg eplejuice, mens vi hadde en lang prat. Vi kom inn på det som skjedde i verden, og jeg forsto at samboeren hennes hadde et kristent livssyn, så hun var veldig åpen for å høre om hva Bibelen har å si om maktene i verden. Derfor syntes hun også at boken så veldig interessant ut. Jeg hadde Bibel med meg, og leste fra Åpenbaringen kapittel 13. og 17. Vi kom også inn på koronavaksinen, og den hadde hun følt seg presset til å ta fordi hun var i risikogruppen. Men egentlig hadde hun vært imot dette med vaksinen. Nå hadde hun fått en dose med Moderna. Hun visste akkurat hvor de hadde satt injeksjonen. Jeg fortalte henne at jeg hadde hørt at hvis man satte en magnet over injeksjonsstedet, ville den sitte fast der. Men jeg sa at slikt torde jeg ikke gå ut med offentlig, og jeg visste

heller ikke om det var sant. «Har du en kjøleskapmagnet?» spurte jeg. Ja, hun hadde en virkelig god en, og den var hun ivrig etter å finne. Så satte hun den over injeksjonsstedet, og hun fikk den til å sitte! Så prøvde hun på den andre armen, og da falt den av! Vi ble begge overrasket, men dette var ganske tankevekkende!

2. Jeg kom til ei dame som jeg kjente godt fra tiden vi bodde på Nes. Hun hadde problemer med ryggen og hadde vært sykemeldt en periode. Jeg viste henne hvordan hun kunne skåne ryggen sin best når hun drev i hagen, og jeg la meg også ned på plenen og viste henne hvordan hun kunne trene magemusklene og bevege seg med mest mulig rett rygg. Hun tok imot boken med glede, og selv om hun hadde tatt en vaksine, var hun interessert i å få et lite papir med to

linker om hvordan vaksinen kan virke på kroppen vår. Så snakket vi om hvem som hadde flyttet inn i nabohuset. Det var noen utlendinger, og kona i huset kunne ikke snakke norsk, så det var svært vanskelig å få kontakt med henne. Hun var visst ikke så god i engelsk heller. Mannen var mye borte på arbeid, men hun hadde en sønn som var tenåring som visstnok var flink til å snakke norsk. Jeg tenkte at jeg får jo forsøke å banke på den døra også. Og vet dere hva? Ut kom sønnen! Han hadde følt seg uvel den dagen og orket ikke gå på skolen, og jeg fikk kjempefin kontakt med ham. Jeg sa til ham at kanskje var det meningen jeg skulle treffe ham. Han tok imot både boken og linkene jeg hadde med.

3. Det var det siste huset jeg skulle besøke på Nes i Ådal. Jeg hadde hoppet over det tidligere, da jeg var usikker på om Abel hadde vært der.

I døra møtte jeg en mann på ca. 50 år. Dette er en aldersgruppe som er vanskelig for oss å kjenne igjen. Jeg tror kanskje det var 44 år siden jeg så ham, så da kan dere selv tenke dere resten. Jeg sa: «Du kjenner vel ikke meg, men vi drev her som fysioterapeuter for mer enn 31 år siden.» Jo, han visste hvem jeg var, og vi kjente godt foreldrene hans. Så ristet han litt på hodet og sa: «Du kommer aldri til å omvende meg.» Jeg sa til ham at jeg var ikke kommet for å omvende ham. Jeg tenkte i mitt stille sinn at det er Den Hellige Ånds oppgave. Så fortalte jeg ham at jeg ikke sto i noe kirkesamfunn, og at vi ikke var interessert i å binde folk til oss eller til noen menighet. Det er så mye som ikke er som det skal være alle steder i dag. Vi har erfart at når folk merker at vi ikke er ute etter å hekte dem, og at vi alle enkeltvis må ta våre avgjørelser og være ansvarlig for det, ja, da

slapper de helt av. Så sa han til meg: «Jeg kunne godt tenke meg å lese boken, bare for å lese den.» Dermed fikk han boken. Vi fortsatte å snakke en stund om felles kjente og tragiske ting som hadde skjedd. Da kom det en illsint stemme fra stua: «Jeg vil ikke ha noe om Jesus inn i dette huset! Se å få det ut!» Dermed kom samboeren hans ut med boken. Men han la den bare på hagestolen på verandaen og sa bestemt et den ville han lese. Så bar hun seg ille litt til, og etter hvert kom hun også ut og satte seg. Så sa jeg til henne: «Er det ikke helt fantastisk at vi alle har fri vilje og rett til å velge selv?» Jeg gjentok at det ikke var jeg som skulle omvende noen. Så etter hvert roet alt seg, og jeg dro videre for å finne ut av hvor Abel hadde tatt veien.

4. Kanskje jeg vil fortelle en erfaring til om et besøk som egentlig var litt uhyggelig.

Jeg hadde nettopp vært hos en mann som jeg kjente igjen. Han tok imot boken, selv om han ikke viste den store begeistringen. Han hadde ikke så mye tillit til verken Gud eller kristendom. Så pekte han på et nabohus og fortalte meg at der bodde det ei utenlandsk dame, og hun var helt forferdelig. Hun hadde til og med gått truende på ham en gang. Men hun tilba Jesusen sin, sa han. Jeg tenkte at jeg får vel sjekke ut denne damen, hva hun er for noe. Hun var ute og hadde en sag i hånden, og jeg gikk bort til henne og presenterte meg. Hun snakket gebrokkent norsk, men det var greit å forstå henne, og for så vidt var hun vennlig nok. Men så begynte hun å snakke om sin Jesus, og det var ikke Bibelens Jesus. Hun snakket ganske mye, og jeg kommenterte at det var ikke slik jeg hadde lest i Bibelen. Jeg ble mer og mer klar over at hun måtte være en spiritist. Jeg sa til henne at vi

hadde nok veldig forskjellig tro hun og jeg, så det var vel bedre at jeg bare dro videre med boken. Slik trakk jeg meg stille tilbake uten å ta opp noe mer diskusjon med henne. Jeg tror Gud beskyttet meg og at Den Hellige Ånd påvirket meg til å gjøre dette. Hun hadde jo en sag i hånden. Hva kunne hun ha gjort meg hvis hun ble riktig sint? Jeg må bare si at jeg har virkelig følt Guds godhet og beskyttelse disse dagene på Nes i Ådal. Det er noe av det fineste jeg har opplevd i hele mitt liv. Halleluja, pris Herren!

Vi har mye distrikt igjen. Når en møter kjentfolk som kjenner oss, så blir det naturlig å slå av en prat, og derfor regner vi med at vi ikke blir ferdig med å besøke folk i dette distriktet i dette året.

Vi er også takknemlig for at det er noen av de personene som får nyhetsbrev fra oss har tatt kontakt med oss og vil være med å dele ut denne boken. Vi er spesielt overrasket over noen damer i 80-90

årene, som ivrig går og deler ut i postkasser og på gata. De fryder seg over å være med på dette! Vi har ennå ca. 6 000 bøker igjen, så ta gjerne kontakt hvis du kan være med i utdelingen. Hvis ikke, så be for oss som deler ut, og for alle de som får både bøker og hefter i mange land!

Her kommer noen rapporter fra Russland, Uganda, Kenya, Kroatia, Polen og Litauen.

Russland

Offisielt er det forbudt å dele ut religiøs informasjon og evangelisere i offentligheten - utenfor din egen kirke. Derfor er det med fare for sitt eget liv at noen få mennesker i nord-Russland deler ut heftet **KAMPEN BAK KULISSENE**. Siste år (2020) ble en kristen bror bøtelagt med 5000 rubler.

Disse menneskene mener at det er meget viktig at denne informasjonen kommer ut til folk, og derfor er de engasjert med denne utdelingen. De deler ut en time eller to, og så er de borte

noen dager. Så kommer de tilbake en time eller to, og så forsvinner de. På den måten deler de ut bare noen få timer pr. uke. Litt etter litt blir heftene delt ut. De deler ut heftet i postkasser ute på landet og i små landsbyer hvor det ikke er noe politi. De aller fleste menneskene er ateister, og de har knapt nok hørt om frelsen i Jesus Kristus.

Uganda

Vi har nå fått de 10 000 heftene og 500 bøkene. Det er nå over 50 mennesker som frivillig vil dele ut disse heftene **PROTESTEN ER IKKE SLUTT – 500 ÅR ETTER LUTHER** på Runyakitara (Rutooro språket). Utdelingen har allerede begynt, og på de 3 første dagene ble det delt ut ca. 3000 hefter. Heftene blir delt ut personlig til mennesker fra dør til dør, når vi møter folk på veien og på gata. Vi regner med at i løpet av tre uker så er alt delt ut.

Vi har tatt noen bilder av heftene og bøkene vi fikk. Vi har også delt

ut til soldatene i militær-brakkene i Kikyo, men vi tok ingen bilder av det. I morgen, torsdag og fredag skal vi til Busuga og dele ut noen av bøkene der på engelsk. Busuga ligger på grensen til Kongo, og på den måten vil mennesker som krysser grensen ta med seg disse heftene og bøkene til Kongo.

...Tre uker etter dette, så er alt delt ut, og ved Guds nåde har penger kommet inn slik at 20 000 nye hefter er trykket og snart delt ut. Nå er heftet **KAMPEN BAK KULISSENE** oversatt til Swahili-språket, og Uganda vil også gjerne ha dette heftet også til utdeling, da mange snakker Swahili der. Så ved Guds nåde har penger kommet inn også til dette, og i skrivende stund er de i ferd med å trykke 20 000 eks. til Uganda.

Kenya

I dag tidlig var det en person som ringte til meg fra Nairobi. Han hadde fått et hefte på gata. Han hadde lest

det, og ble så inspirert av budskapet at han kunne ikke sove om natta før han hadde ringt til meg. Han spurte om det var mulig å få 10 hefter som han ville gi ut til naboer og venner. Etter en lang samtale, sa jeg til ham at jeg skulle sende 200 eks. til ham. Han ble Så glad, fordi han trodde nesten ikke at dette var mulig. Nå vil han være med å dele ut flere hefter.

Nå holder vi på med å pakke flere kasser med hefter, som skal sendes med bussen til forskjellige steder i Kenya og også til Uganda. Mottagerne vil dele ut heftene i områdene der de bor.

I Kenya har de allerede delt ut alle de 50 000 heftene KAMPEN BAK KULISSENE på engelsk - som ble trykt i slutten av april måned. Nå har de oversatt dette heftet på nytt til Swahili språket, og de har bedt om 50 000 hefter til utdeling. Gud har vært god imot oss, og mennesker har blitt påvirket av den Hellige Ånd til å sende oss penger, slik at dette heftet i disse dager blir trykket i 50 000 eks. på Swahili-språket.

Kroatia

Noen få personer deler ut dette heftet her i Kroatia. De legger heftet i postkassene eller deler ut til folk på gata. Noen av utdelerne var litt redd for hva de skulle si og hvordan dette ville gå, men litt etter litt har frykten blitt borte, og nå føler de seg mer fri og glad til å bli med i dette prosjektet.

Det er et veldig sterkt budskap i dette heftet, og det gjør inntrykk på folk, fordi de fleste folk i dette landet er katolikker. Noen mennesker har tatt kontakt for å få boken DEN STORE STRIDEN.

Vi takker alle mennesker som har sponset dette heftet!

Polen

Vi har bare 7 kasser igjen av alle de 10 000 siste heftene vi fikk. Renata og hennes familie bor i Warsawa, og det er stort sett de og noen av deres venner som deler ut heftene. Vi har reist ca. 400 km i østre delen av Polen, til en by som heter Augustav, som ligger nær grensen til Litauen, og da kom det noen venner fra

Litauen og hjalp oss med utdelingen. Vi delte ut 8 kasser med hefter der. Vi har også reist ca. 100 kilometer sør for Warszawa, til en by som heter Radom, og på den turen ble det også delt ut 8 kasser med hefter der. Vi er veldig takknemlig til alle dere som sponser med penger slik at vi kan få så mange hefter til utdeling!

Litauen

I november 2020 fikk vi 10 000 eks. av heftet KAMPEN BAK KULISSENE, og nå har vi delt ut omtrent 7000 eks. Vi er tre personer som deler ut i postkasser og på gata.

Den 20. mars 2021 var det en liten protest-demonstrasjon i Vilnius mot lukking av forretninger, industrier m.m. så vi reiste dit for å dele ut heftet. Folk var åpne til å ta imot, og neste dag fikk vi 10 e-mailer fra folk som ville ha boken Den Store Striden.

Vi har selvfølgelig også møtt folk som er sinte på oss, som er imot heftets innhold, men Gud har beskyttet oss gjennom alle farer.

Prestene her er imot denne utdelingen, som de kaller for «usensurert-aktivitet» og «illegalt arbeid», siden det ikke er akseptert av kirken.

Alle vi tre som deler ut er takknemlig for denne anledningen til å spre dette heftet i Litauen!

Vi vil avslutte med å takke Gud for Hans beskyttelse, nåde og godhet mot oss, og at den Hellige Ånd påvirker folk til å sende penger til oss, slik at vi kan fortsette dette arbeidet i mange land!

Med vennlig hilsen

Abel & Bente Struksnæs,

Vestrumsbygda 26,

2879 Odnas,

Norge.

Mobil: +47 47 28 28 33

E-mail: abels@online.no

Internett: www.endtime.net

